

Arrest

nr. 236 159 van 28 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 april 2020.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 18 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 januari 2020 waarbij het verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, §2.

2. Artikel 57/6/1 luidt: “§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: [...] b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; [...]”

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.[...]”

Bij het zoals bepaald in het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 15 februari 2019, werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Het nieuw KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3 van de wet van 15 december 1980, in werking getreden op 3 februari 2020, duidt Georgië opnieuw aan als een veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, Parl.St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116). Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, in casu Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.1. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekster in casu geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Verdrag van Genève en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c), van de Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

3.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten nu zij niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het vergoelijken van de gedane vaststellingen door de commissaris-generaal, waarmee zij echter de desbetreffende bevindingen niet weerlegt noch ontkracht.

3.2.1. Verzoekster betoogt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in haar administratief dossier wel degelijk moet worden vastgesteld dat zij elementen kenbaar heeft gemaakt “waaruit eventuele bijzondere procedure noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal ten onrechte dergelijke noden in haar hoofde heeft kunnen identificeren”.

Vooreerst stelt de Raad vast dat uit het raadselachtige betoog van verzoekster niet blijkt op welke concrete bijzondere procedurele noden zij doelt. Daarnaast leest de Raad in de vragenlijst “bijzondere procedure noden” in hoofde van verzoekster van 30 oktober 2019 (adm. doss., stuk 15) dat zij op de

vraag "Zijn er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken?" duidelijk "Neen" antwoordde.

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal vast dat verzoekster geen elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in haar hoofde heeft kunnen identificeren.

De commissaris-generaal heeft dan ook terecht geoordeeld dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekster gerespecteerd zijn evenals dat verzoekster in de gegeven omstandigheden kan voldoen aan haar verplichtingen.

3.2.2. De commissaris-generaal stelt op goede gronden en op concreet gemotiveerde wijze vast dat de verklaringen van verzoekster over de veelvuldige telefoongesprekken en de herhaalde ontmoetingen met haar zogenaamde bedreiger, de heer G. T., aangetast zijn door ernstige onwaarschijnlijkheden wat maakt dat aan haar relaas moeilijk geloof kan worden gehecht. Verzoekster komt op haar beurt niet verder dan het herhalen van haar verklaringen en pogingen tot verschoning door onder meer uiteen te zetten dat zij "misschien naïef, heeft gedacht dat het een "vriendschap" zou worden, zoals er veel zijn op internet, facebook, enz...". Verzoekster slaagt er echter niet in te overtuigen. De commissaris-generaal besluit onder meer op goede gronden dat het moeilijk met elkaar te rijmen valt dat verzoekster enerzijds duidelijk geen interesse had in G., maar dat zij anderzijds intensief contact hield met hem en hem ook nog vrijwillig ontmoette. Door te herhalen dat zij bij deze ontmoeting onmiddellijk de beslissing nam dat zij hem niet meer wou zien of spreken omdat zij hem niet leuk vond, biedt zij geen aanvaardbare verschoning. Te meer daar zij drie weken later alsnog in persoon met hem afsprak in een café op Rustaveli Avenue hoewel zij, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, volstrekt niets aan deze volslagen vreemde man verplicht was. De Raad fronsst dan ook samen met de commissaris-generaal de wenkbrauwen.

De Raad kan betreffende volgende pertinente motieven van de commissaris-generaal eveneens slechts vaststellen dat verzoekster in wezen niet verder komt dan het herhalen van haar verklaringen en het verschuilen achter haar naïviteit hetgeen geen verschoning biedt voor het veelvoud aan merkwaardige en incoherente gedragingen rekening houdende met de voorgehouden situatie:

"Vervolgens, vanaf de zomer van 2015 tot 2018, belde G. u minstens tweemaal per week waarbij u soms wel en soms niet de telefoon opnam, om hem niet voor de borst te stoten (CGVS p.12-13). Dat u over een periode van minstens drie jaar meerdere keren per week opgebeld wordt, maar dat u daarentegen niets ondernam om dit tegen te gaan, valt moeilijk aan te nemen. U zei dat u nooit van gsm-nummer veranderd bent omdat dit geen zin zou hebben, aangezien een gsm-nummer op uw naam geregistreerd staat en G. via zijn werk bij de politie deze gegevens kan inkijken. Echter, op de vraag of u een gsm-nummer kon laten registreren op andermans naam, antwoordde u dat u daar niet aan gedacht had, en dat u zoiets toch niet aan een vreemde zou kunnen vragen (CGVS p.23). De vaststelling dat u door een vreemde man telefonisch gestalkt wordt over een periode van meerdere jaren, waardoor u zich genoodzaakt zag naar Oni en uiteindelijk naar België te vluchten, maar dat u klaarblijkelijk nooit concreet gezocht hebt naar een eenvoudige oplossing, getuigt van een dermate gebrek aan initiatief dat aan uw relaas moeilijk geloof kan worden gehecht. Deze opeenstapeling van onwaarschijnlijkheden en merkwaardigheden, tast dan ook de aannemelijkheid van uw verklaringen over de belaging door G. ernstig aan. In dezelfde lijn getuigen ook uw verklaringen over de ontmoeting met G. waarbij u geslagen werd, van een opvallend gebrek aan logica en waarschijnlijkheid. U zei dat u vanaf de zomer van 2015 tot 2018 meerdere keren per week opgebeld werd door G., maar dat u hem in deze jaren nooit gezien hebt. In januari 2018 ging u uiteindelijk in op zijn vraag om hem te ontmoeten, omdat u vreesde dat hij anders agressief zou worden. U stapte bij hem in de auto en jullie reden naar Tskneti, een beboste buitenwijk van Tbilisi. Daar vertelde u hem nogmaals dat u geen relatie of seksuele verhouding met hem kon hebben, waarop G. boos werd en u met zijn hand in uw gezicht sloeg. Uit angst zei u dat u toch nog goed zou nadenken over een relatie, waarna G. kalmeerde en u terug naar huis bracht. Sindsdien beantwoordde u opnieuw al zijn telefoontjes (CGVS p.13-14). Er dient vastgesteld te worden dat het zeer merkwaardig is dat u na een periode van drie jaar alsnog ingaat op een ontmoeting met G., ondanks uw intentie om het contact met G. te verbreken. Geconfronteerd met deze opmerking stelde u dat u wegens uw werk bij 112 gemerkt had dat vrouwen die het contact met hun belager probeerden af te slaan, enkel nog geconfronteerd werden met een agressievere belager, en dat u om deze reden zijn voorstel niet durfde afslaan (CGVS p.14). Echter, dat u daarbij ook nog eens instemt om door G. opgehaald te worden met zijn auto, waarna jullie naar een afgelegen beboste buitenwijk van Tbilisi

rijden, getuigt van opvallende naïviteit en onvoorzichtigheid. U verklaarde dat u geen controle had over waar G. heen reed, dat het niet uw keuze was om naar Tskneti te gaan, en dat G. toch geweigerd zou hebben om op een publieke plaats te ontmoeten waardoor u dit niet eens voorgesteld hebt.”

Verzoekster brengt geen concrete en overtuigende argumenten aan die hierop een ander licht kunnen werpen. De Raad treedt dan ook het besluit bij van de commissaris-generaal waarin hij stelt: “De door u beschreven handelingen geven evenwel blijk van een dermate naïviteit en gebrek aan logica, waardoor aan uw relaas moeilijk geloof kan worden gehecht. Samengenomen met bovenstaande opmerkingen, tast ook dit aspect de aannemelijkheid van uw relaas aan.”

Ook de poging tot verschoning van het gebrek aan kennis over de positie van G. bij de politie en het gebrek aan initiatief in dit kader, kan niet overtuigen. Verzoekster betwist niet, laat staan weerlegt, dat zij enkel weet dat G. voor de politie werkt en dat hij in burgerkledij een wapen draagt, maar verder volstrekt niets weet over zijn precieze positie en machtsinvloed, hoewel er veelvuldige telefoongesprekken plaatsvonden gedurende meerdere jaren. Dezelfde vaststelling dringt zich op wat betreft het gebrek aan een poging van verzoekster zich hierover te informeren. De Raad acht het frappant en ongeloofwaardig dat verzoekster, gelet op haar beweerde vrees voor de heer G., slechts dermate beperkte basisinformatie zou hebben over hem. Dit wordt nog versterkt doordat verzoekster voorhoudt dat zij geen klacht kon indienen tegen voormelde heer gezien zijn functie bij de politie. Zij kan het gemis aan kennis ook niet zonder meer afschuiven op het Commissariaat-generaal dat “eveneens perfect onderzoek (kan) doen naar deze politiemans via haar informatiekanalen...”. Daar het gaat om informatie die essentieel is om het risico op vervolging in te schatten, kon en mocht van verzoekster een gedegen kennis en grote interesse worden verwacht in de heer G. en meer in het bijzonder in zijn functie. Verder wordt het gebrek aan interesse tevens bevestigd inzake de zoektocht naar hulporganisaties die vrouwelijke slachtoffers van geweld zouden kunnen helpen. De gebrekkige kennis en het nalaten om zich (grondig) te informeren, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door verzoekster ingeroepen vluchtrelaas.

Kortom, uit het voorgaande besluit de Raad dat verzoekster zich beperkt tot een verwijzing naar haar eerder afgelegde verklaringen en/of het uiten van beweringen teneinde de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal te verschonen, doch er niet in slaagt de in de bestreden beslissing vastgestelde merkwaardigheden en incoherenties in de verklaringen te ontcrachten of te weerleggen. Zij biedt er geen aannemelijke uitleg voor. De in de aangevochten beslissing opgesomde vaststellingen vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot of direct verband houden met het vertrek uit het land van herkomst. Deze doen wel degelijk en op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door verzoekster ingeroepen vluchtrelaas.

3.2.3. Zelfs al wordt er alsnog geloof gehecht aan de door verzoekster ingeroepen vrees, dan nog blijkt uit niets en maakt verzoekster niet aannemelijk dat het haar dienaangaande aan nationale bescherming ontbreekt.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Een asielzoeker moet aannemelijk maken dat hij of zij alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput, hetgeen in casu geenszins het geval is.

Waar verzoekster verwijst naar haar werk bij de dienst 112 waardoor zij zou gemerkt hebben dat vrouwen die klacht indienen tegen huiselijk geweld, volstrekt machteloos staan, gaat zij wederom voorbij aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing: “Echter, het CGVS stelt vast dat uw situatie fundamenteel verschilt van deze van de vrouwelijke slachtoffers die via 112 klacht indienen tegen hun partner. In uw geval is er immers geen sprake van huiselijk geweld noch partnergeweld, en u bent geenszins verwickeld in een samenlevingsverband of ook maar enige duurzame verhouding met G.. Integendeel, G. is een vreemde die u louter toevallig getroffen hebt en die u slechts vijf keer in persoon ontmoet hebt. Uw situatie is bijgevolg niet zomaar over één kam te scheren met die van de vrouwelijke slachtoffers die 112 belden wegens huiselijk of partnergeweld.” Verzoekster blijft zich in haar verzoekschrift vastklampen aan het huiselijk geweld en beperkt zich tot het poneren dat “haar klacht wegens stalking het label “partnergeweld” zou krijgen, wellicht omdat G. zou aanhalen dat het ging over een dispuut tussen geliefden” hetgeen louter hypothetisch en derhalve niet dienstig is.

Waar verzoekster in fine van haar verzoekschrift nog citeert uit algemene informatie en meent te kunnen besluiten dat als je dit leest, het argument van het Commissariaat-generaal dat Georgië beschikt over

een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken wel zeer hol is, wijst de Raad er vooreerst opdat de loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikels niet volstaat om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier, gelet op de concrete motivering dienaangaande die net als de overige concrete motieven in de bestreden beslissingen geenszins worden ontkracht of weerlegd, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Daarnaast berust verzoekster haar betoog hoe dan ook niet op meerdere ernstige persoonlijke ervaringen in die zin. Verzoekster slaagt er niet in (met concrete, valabele en objectieve elementen) aan te tonen dat die informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zouden zijn en dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekster zegt te vrezen.

3.2.4. Verzoekster voert verder geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

4. Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië.”

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, heeft verzoekende partij voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr.19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft verzoekende partij op 18 mei 2020 een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In haar pleitnota van 18 mei 2020 verwijst verzoekende partij vooreerst naar de argumentatie verwerkt in haar verzoekschrift. Vervolgens wijst ze op de toestand sedert de uitbraak van de covid-19 pandemie en de getroffen maatregelen die, zo stelt ze, een impact hebben op haar situatie. Verzoekende partij geeft dienaangaande aan dat de FOD Buitenlandse Zaken het volgende reisadvies geeft op haar website : “Laatste update. De Belgische regering besliste in het kader van de coronacrisis om alle niet-essentiële reizen naar het buitenland te VERBIEDEN tot en met 7 juni. De Nationale Veiligheidsraad zal dit verbod tijdig opnieuw evalueren. Wegens de coronacrisis kunnen niet-Georgische reizigers het Georgische grondgebied tot nader order niet meer betreden (noch via lucht, land of zee). De lijst van uitzonderingen is beschikbaar op deze link(externe link). Bovenstaande maatregel heeft geen impact op de reizigers die zich reeds legaal in Georgië bevinden. Voor de Belgen die reeds in Georgië zijn: de regering heeft zeer ingrijpende maatregelen genomen om de verspreiding van het coronavirus ‘Covid-19’ tegen te gaan. Alle landgrenzen zijn momenteel gesloten. Reizigers die zich in Georgië bevinden dienen er rekening mee te houden dat vrijwel alle luchtverbindingen met de buitenwereld opgeschort zijn, behalve enkele uitzonderingen die almaar schaarser worden. Derhalve is het risico voor Belgische staatsburgers geblokkeerd te raken in Georgië voor een onbepaalde duur, zeer hoog. Dit risico kan allerhande gevolgen hebben (financiële, medische, ...) waarmee de reiziger rekening moet houden in zijn beslissing. Reizigers die het land nog willen verlaten dienen onmiddellijk de beschikbare opties na te gaan bij de luchtvaartmaatschappijen en erop te letten dat doorreis naar België mogelijk is (voor dit laatste, zie <https://crisiscentrum.be/nl>(externe link)). De Ambassade verzoekt alle Belgische reizigers in Georgië zich te registreren op www.travellersonline.diplomatie.be(externe link). Georgië heeft ook een reeks dwingende maatregelen opgelegd om interpersoonlijke contacten en contaminatie te beperken, waaronder een avondklok en zware begrenzings van de interne mobiliteit. Belgen in Georgië moeten begrijpen dat de maatregelen getroffen door de overheid onderhevig zijn aan veranderingen zonder voorafgaande kennisgeving. Het is dus essentieel om zich blijvend te informeren over de geldende maatregelen via officiële bronnen en deze na te leven.. Link naar de website van de Georgische regering: link(externe link). De geldende sanitaire procedures en medische contactgegevens

zijn beschikbaar op de volgende website: <https://stopcov.ge/en>(externe link) (deels in het Engels). We raden alle reizigers aan om de hygiënevoorschriften van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) nauw op te volgen: [link](#)(externe link) Opgelet: de aandacht van de reizigers wordt gevestigd op de zeer strikte reglementering inzake de invoer van medicijnen in Georgië. Reizigers die van plan zijn om geneesmiddelen naar Georgië mee te nemen worden ten stelligste aangeraden de uitgebreidere informatie in de rubriek "gezondheid en hygiëne" van het reisadvies te consulteren."

Verzoekende partij merkt verder op dat in Georgië de noodtoestand werd uitgeroepen en er zware restricties werden opgelegd: *"The first case of COVID-19 was identified in Georgia on 26 February 2020. Despite early decisive actions of the Government, the number of confirmed and suspected cases continued to grow triggering the Government to declare a state of emergency on 21 March, closing borders and airports, restricting movement inside the country, banning mass gatherings and maintaining closure of all schools, kindergartens and universities. A nationwide curfew was declared, and further restrictive measures were introduced on 31 March. While the several 'hot-spots' remain under strict quarantine throughout the country, a lockdown was imposed on the country's four largest cities on 15 April. In order to avoid further community spread, and the state of emergency was extended until May 22, including the ban on inter-city travel. The Government launched the Crisis Response Plan implying social support and economic recovery components, as well as the plan for gradually lifting of restrictions on 24 April."* (<https://reliefweb.int/report/georgia/covid-19-georgia-situation-report-4-30-april-2020>).

Volgens verzoekende partij maakt deze situatie dat zij bij een terugkeer het risico loopt om terecht te komen in een voor haar algemene gevaarlijke situatie. Zowel de reis terug naar haar land als haar verblijf in haar land houden naar haar mening een algemeen gezondheidsrisico in. Er zijn dus, aldus verzoekende partij, zwaarwegende gronden om aan te nemen dat wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en dat zij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 2 april 2020 opgenomen grond. Verzoekende partij gaat in haar pleitnota immers niet in het minst *in concreto* in op de grond in voormelde beschikking, doch ze beperkt zich louter tot het op beknopte en algemene verwijzen naar haar verzoekschrift en komt voor het overige met een geheel nieuwe argumentatie omtrent het coronavirus COVID-19 en de impact ervan op haar situatie.

Verzoekende partij laat evenwel voormelde beschikking (inhoudelijk) geheel ongemoeid en laat alzo na concrete en valabele opmerkingen bij te brengen die de hierin opgenomen grond, waarbij haar vluchtrelaas ongeloofwaardig wordt bevonden en waarbij wordt vastgesteld dat zij hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat het haar in haar land van herkomst Georgië aan nationale bescherming ontbreekt, in een ander daglicht vermogen te plaatsen.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat het coronavirus niet uitgaat van, noch worden het virus en de ziekte COVID 19 veroorzaakt door een van de actoren voorzien/opgenomen in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg valt de vrees voor dit virus of het risico door dit virus te worden getroffen niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet (RvS 20 oktober 2014, nr. 10 864 (c)) (zie in dezelfde zin HvJ, 18 december 2014, C-542/13, M'Bodj) (GwH 21 mei 2015, nr. 59/2015, B.7).

De Raad stipt tevens nog aan dat het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken, waar verzoekende partij naar verwijst en waarin o.a. staat te lezen dat *"Wegens de coronacrisis kunnen niet-Georgische reizigers het Georgische grondgebied tot nader order niet meer betreden (noch via lucht, land of zee)."* - hetgeen dus niet voor verzoekende partij als Georgisch staatsburger geldt-, slechts gericht is aan Belgische onderdanen die van plan zijn om naar Georgië te reizen of die zich er momenteel gedurende de coronacrisis bevinden, doch het vormt geenszins een leidraad voor de onafhankelijke asielinstanties belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming (cf. RvS 25 september 2007, nr. 174.848). Overigens blijkt hieruit nergens dat de ontwikkelingen van de COVID-19-pandemie in Georgië een zodanig niveau zouden bereiken dat Georgische onderdanen, zoals verzoekende partij, in of bij een terugkeer in dit land zouden worden blootgesteld aan het risico van een onmenselijke of vernederende behandeling. De Raad merkt bovendien op dat, daargelaten overigens dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt, geen enkele informatie waartoe hij toegang kan hebben, erop wijst dat Georgië door deze pandemie meer dan België zou worden getroffen.

4. Bijgevolg wordt geen afbreuk gedaan aan de in de in de beschikking van 2 april 2020 aangevoerde grond. Derhalve blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS